

плачешкомъ, безъ да кусна нѣщо, отивамъ горе и хващамъ да чина митани предъ иконата. Моля се на Бога да го закрили... Но и молитва не мога — на сърдцето ми куршумъ... Презъ нощта съмъ се унесла и виждамъ на сънъ баща ви, че го носятъ убить.. Боже! Заранѣта, чини ми се, че цѣло село знае нѣщо и само ние не знаемъ. Азъ и баба ви умираме... Отивамъ на вратнята и гледамъ презъ

Хайдути

дупчица на пжтя, дали хората си шушукатъ, като минаватъ край насъ и дали поглеждатъ къмъ нашата вратня съ жално и уплашено лице. Но не изтраяхъ и побѣгнахъ назадъ — хвана ме страхъ... И тоя трети день сме като изумѣли отъ грижа... Утре — Коледа. Каква Коледа? Всичкия свѣтъ се готви да посрѣща празника, шопари се колятъ по дворищата и пицятъ; но намъ свѣтътъ ни потемнѣлъ! Черъ мракъ предъ очитѣ ни! Вечерѣта — бъдни вечеръ.